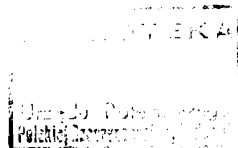

URZĄD PATENTOWY

F42b 27/00

RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

OPIS PATENTOWY

Nr 26649.

Kl. 72 d, 17/02.

Akciová společnost, dříve Škodovy závody v Plzni
(Praga, Czechosłowacja)
i Bohdan Pantoflíček
(Pilzno, Czechosłowacja).

Granat ręczny.

Zgłoszono 19 stycznia 1937 r.

Udzielono 11 maja 1938 r.

Pierwszeństwo: 24 marca 1936 r. (Czechosłowacja).

Przedmiotem niniejszego wynalazku jest granat ręczny, odpowiadający wszystkim wymaganiom stawianym zarówno granatom do walki zaczepnej, jak i do walki obronnej.

Według wynalazku właściwy granat ręczny posiada cienką skorupę cylindryczną, na którą może być nałożona grubościenna pochwa (dodatkowa skorupa), utrzymywana na skorupie granatu w dowolny sposób, np. sprężystościę tarcia lub za pomocą zamknięcia bagietowego, dzięki czemu właściwy granat do walki zaczepnej zostaje zamieniony na granat do walki obronnej, który dostarcza dostatecznie dużo odłam-

ków. Nasuwana dodatkowa skorupa jest zaopatrzona w ładunek miotający i zapłonnik w tym przypadku, gdy granat ma być użyty do strzelania z garlaczka.

Na rysunku przedstawiono kilka przykładów wykonania granatu według niniejszego wynalazku.

Na fig. 1 jest przedstawiony granat do walki zaczepnej, który może być granatem czasowym, uderzeniowym lub o działaniu podwójnym. Granat 1 posiada cienkościenną skorupę 2, na którą daje się łatwo nasunąć dodatkową skorupę (pochwa), uwi-docznioną w przykładzie, przedstawionym na fig. 2 i 3. Pochwa ta posiada grube ścian-

ki, zaopatrzone ewentualnie w żłobki 4, służące z jednej strony do ułatwiania powstawania dużej liczby odłamków, a z drugiej strony — do lepszego uszczelnienia granatu przy strzelaniu z garłacza.

Fig. 4 przedstawia granat z nałożoną nań pochwą 3, dzięki czemu granat ten z granatu do walki zaczepnej jest zamieniony na granat do walki obronnej. Pochwa 3 w celu ułatwienia nakładania jej na skorupę granatu jest zaopatrzona w sprężynujące języki 5, powstające przez wykonanie szczelin 6 w pochwie 3 (fig. 2, 3 i 4). Ponieważ języki 5 sprężynują częściowo do środka, to pochwa jest dobrze umocowana na skorupie granatu i może być łatwo nałożona na granat lub z niego zdjęta.

Pochwę można umocować na skorupie pocisku za pomocą zamknięcia bagnetowego albo za pomocą odpowiedniego narzędzia sprężynującego, np. sprężyny, drutu lub podobnej części, co w niczym nie zmienia istoty wynalazku. Oczywiście, nie potrzeba komplikować tego połączenia, przy czym połączenie sprężyste odpowiada w zupełności swemu zadaniu i umożliwia szybkie nakładanie i zdejmowanie tej pochwy oraz jest proste i tanie.

Granat przechowuje się w postaci obronnej. Do walki zaczepnej z granatu ręcznego zdejmuje się tylko pochwę 3.

Gdy granat ma być użyty do strzelania z garłacza, to pochwę dodatkową 3 zaopatrzuje się w dodatkowy ładunek miotający z samoczynnie działającym zapalnikiem uderzeniowym (fig. 5). Dodatkowy ładunek miotający 12 jest wtedy umieszczony w dającym się odejmować dnie 7 dodatkowej skorupy granatu i przykryty dziurkowaną płytką 8, przez którą przechodzi zapłonnik 9, unieruchomiony w płytce 10, także zaopatrzonej w otwory 11.

Do zabezpieczenia pochwy 3 na skorupie 1 granatu służą sprężynujące części, np. języki 5, zaopatrzone w pierścieniowe występy 13, wchodzące w odpowiednie

żłobki 14 na skorupie granatu 1 (fig. 6). Taką konstrukcją jest właściwa tylko do granatów, miotanych z miotaczy, to znaczy do granatów, posiadających dodatkowy ładunek miotający w pochwie dodatkowej 3.

Sprężynujące języki 5 (fig. 2, 3, 4 i 6) mogą być zastąpione sprężynującymi wycinkami 15, powstającymi przez wykonanie promieniowych nacięć 16 i osiowych nacięć 17 (fig. 7 i 8). Odmiana połączenia skorupy granatu 1 z pochwą 3 za pomocą sprężynującego narzędzia dodatkowego jest przedstawiona na fig. 9. Sprężynujący narząd dodatkowy stanowi drut 18, umieszczony w rowku 19 pochwy 3, który wchodzi w odpowiedni rowek 20 w skorupie 1 granatu.

Zastrzeżenia patentowe.

1. Granat ręczny, znamieny tym, że na skorupę (1) granatu do walki zaczepnej jest nałożona ciężka skorupa dodatkowa (3), wskutek czego przy wybuchu granatu powstaje duża liczba odłamków, potrzebnych do walki obronnej.

2. Granat ręczny według zastrz. 1, znamieny tym, że dodatkowa skorupa, nakładana na skorupę granatu zaczepnego, jest na końcu rozcięta, tak iż tworzą się sprężynujące języki, utrzymujące ją na skorupie granatu zaczepnego.

3. Granat ręczny według zastrz. 1 i 2, znamieny tym, że sprężynująca część lub sprężynujące części dodatkowej skorupy (3) są zaopatrzone w występy pierścieniowe (13) lub żłobki (4), współdziałające z odpowiednimi rowkami lub żłobkami (14) skorupy granatu zaczepnego.

4. Granat ręczny według zastrz. 1 — 3, znamieny tym, że do połączenia ze skorupą granatu zaczepnego dodatkowa skorupa posiada sprężynujące wycinki (15), powstałe przez wykonanie odpowiednich nacięć (16, 17) na tej skorupie.

5. Granat ręczny według zastrz. 1,

znamienny tym, że do połączenia dodatkowej skorupy (3) ze skorupą granatu zaczepnego służy narząd dodatkowy, np. drut (18), który wchodzi w odpowiednie rowki (19, 20) obydwóch tych skorup.

6. Granat ręczny według zastrz. 1, znamienny tym, że dodatkowa skorupa jest połączona ze skorupą granatu zaczepnego za pomocą zamknięcia bagnetowego.

7. Granat ręczny według zastrz. 1 — 6, znamienny tym, że w dnie (7) dodatkowej skorupy (3) znajduje się ładunek mio-

tający (12) z zapłonnikiem (9), przykryty z dołu dziurkowaną płytką (8) i płytką (10), zaopatrzoną w otwory (11), przy czym dno i obie płytki są przytrzymywane w dodatkowej skorupie granatu jej zagiętym brzegiem.

Akciová společnost,
dříve Škodovy závody v Plzni.

Bohdan Pantoflíček.

Zastępca: Inż. F. Winnicki,
rzecznik patentowy.

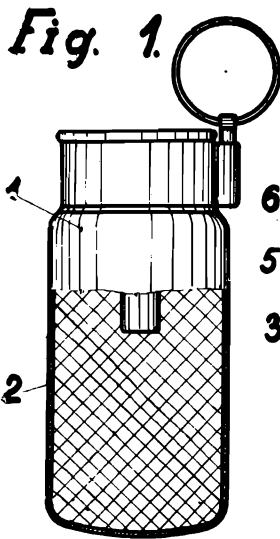

Fig. 2.

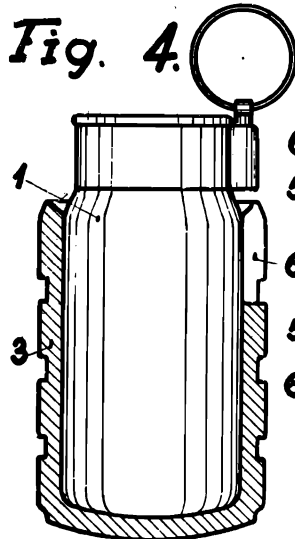
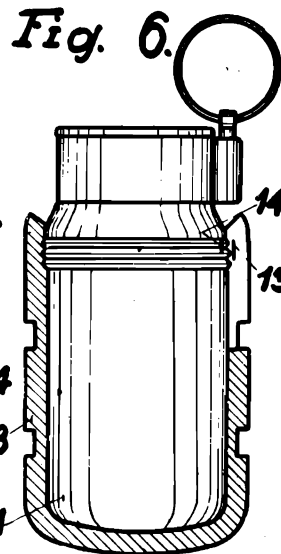
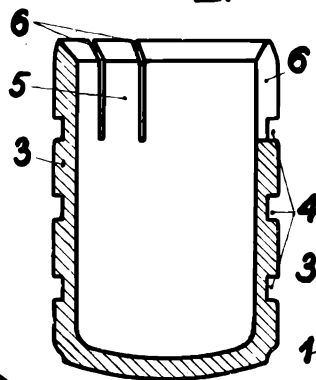

Fig. 3.

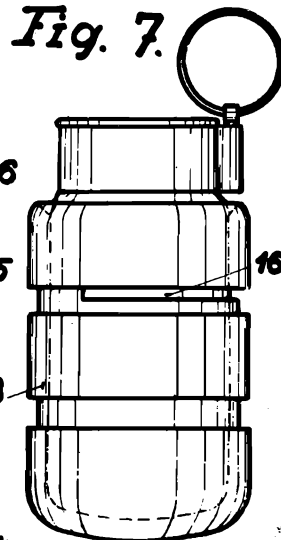
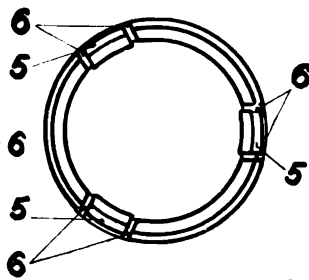

Fig. 9.

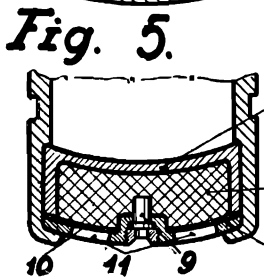
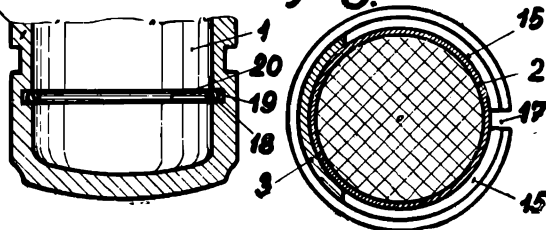

Fig. 8.

BIBLIOT